

DARWIN NEWS

Vi vågar väga vikten på bevisen

Är Björkmätaren bevis på evolution?

Den mörka fjärilsvariant (t.v.) och den ljusa fjärilen (t.h.). Foto: The Institute for Creation Research.

Många människor har genom olika TV-program eller sina läroböcker i skolan fått lära känna historien om de två nattfjärilsvarianterna i England, som i många år har ansetts vara bevis för evolution framför våra ögon.

Man brukar börja historien med att säga att det fanns mest ljusa, gråspräckliga varianter av björkmätaren (*Biston betularia*), när industrialiseringen började i England i slutet på 1800-talet.

Den ljusa färgen antogs tjäna som ett kamoufläge, när fjärilarna satte sig på de ljusa lavarna på trädstammarna och skydda dem från att bli uppätta av fåglarna.

En mörk variant fanns också samtidigt, men den ansågs vara sällsynt. Anledningen till det var att den syntes bättre mot de ljusa lavarna på träden och blev därför lättare upptäckt och ett byte för fåglarna.

Sedan kom miljöföroreningarna genom industriröken och soten. Lavarna på träden dog och den mörka barken blev synlig. Detta gjorde att de ljusa varianterna av björkmätaren nu istället blev lättare synliga medan de mörka varianterna blev bättre kamouflerade.

På bara några år blev därmed tillgången på ljus och mörk björkmätare raka motsatsen till vad den hade varit tidigare. De mörka björkmätarna översteg nu kraftigt de ljusa varianterna i antal.

INTE HELA SANNINGEN

Enligt evolutionslärans förespråkare bevisar förändringen i tillgången på de två olika björkmätarvarianterna att det naturliga urvalet gjort att nya egenskaper utvecklats, som hjälpt dem att lättare överleva.

Men när man granskar saken lite närmare, så ser man att det här är en tillrättalagd version som bottnar i önsketänkande och tvivelaktiga forskningsmetoder. Gabby Dover konstaterar:

”Denna tidiga grupp av (brittiska naturforskare) hade lyckats övertyga sig själva och i stort sett även den övriga akademiska världen om att deras manipulationer av björkmätaren i industriell och i icke-industriell omgivning till slut och för all framtid bekräftat Darwins teori om det naturliga urvalet. Men oj så djupt de mäktiga har fallit. De mörka rummen i den förljugna vetenskapen med sina tvivelaktiga metoder och sitt önsketänkande har gett oss ett klassiskt läroboksexempel på en pågående evolution som nu blivit avslöjat”¹.

Det första problemet med historien om björkmätarna är att fotografierna som illustrerade saken var fejkade. Biologen Theodore Sargent vid universitetet i Massachusetts har bekräftat att man arrangerade bilderna genom att nåla upp eller limma dit döda björkmätarfjärilar på trädstammarna².

Det andra problemet är att man tog helt fel på var nattfjärilarna vilar under dagen. Efter 25 års studier hade man fortfarande bara hittat två björkmätare på trädstammar eller husväggar nära de uppsatta fällorna.

På 1980-talet kunde den finske zoologen Kauri Mikkola genom experiment visa att den normala viloplatsen för björkmätare under dagtid inte är på trädstammar utan under små och i stort sett horisontella grenar. Gärna högt upp och under någon form av skydd.

MISSVISANDE EXPERIMENT

Detta gör att de metoder som H. B. Kettlewell använde för infångning och frigivning av fjärilarna var direkt olämpliga. De frigavs nämligen genom att placeras direkt på trädstammar, fullt synliga för insektsätande fåglar.

Jerry A. Coyne rapporterar att de resultat Kettlewell fick i sina experiment inte gick att få bekräftade vid senare studier som gjordes³. Coyne säger att han kände det lika snopet som när han en gång i världen förstod att jultomten inte finns på riktigt.

Under 1960-talet upptäckte man att den mörka varianten började minska i antal både i England och USA. Man antog att det berodde på att strängare krav infördes på industriutsläpp.

Biologer konstaterade dock att detta inte sammanföll med tidpunkten för lavarnas återkomst på trädstammarna, vilket borde varit fallet om kamouflageförklaringen var korrekt.

Kettlewells experiment och resultat blev helt missvisande, eftersom björkmätarna inte placerades i sin rätta, skyddade miljö utan direkt på trädstammarna istället.

Fortfarande finns det en del evolutionister som påstår att björkmätarna utgör ett skolexempel på hur naturligt urval lett fram till en evolution inför våra ögon.

ÄR DET EXEMPEL PÅ EVOLUTION?

Men vad är det egentligen som har hänt med björkmätaren? Miljöföroreningar orsakade längre tillbaka att den mörkare varianten blev vanligare, men när luften några årtionden senare blev renare blev den ljusa varianten återigen den vanligaste. Nettoskillnaden blev alltså lika med noll.

Björkmätaren var fortfarande en björkmätare och inga nya egenskaper hade uppstått. Möjligen en förlorad kontroll av fjärilens pigmentfördelning. Därför kan man inte i det här fallet tala om evolution.

Johnny Bergman

Källor:

1. Gabby Dover: "Mothbusters", EMBO Reports, 4(3): 235 (2003).
2. D.R. Lees & E.R. Creed: "Industrial melanism in *Biston betularia*" (Journal of Animal Ecology), 44:67-83, 1975.
3. Jerry A. Coyne: "Not Black and White", Nature 396:35, 5 november 1998.

Evolutionstriologen Jerry Coyne, som skrivit den populärvetenskapliga boken *Why Evolution is True* säger att han blev lika lurad av historien om björkmätarfjärilen som han en gång som barn blev lurad av påståendena om att jultomten fanns på riktigt.

Jerry A. Coyne blev också lurad